

Това Симеонъ, кой то стоеше на една гора близо при нихъ, това като виде той часъ со съ колку то имаше со себе войска, нападна крѣпко на Грецы те, и нави имъ, и прогна ги, и Фока едва може да побѣгне въ Месемврия, а Симеонъ отиде, и обсади Цариградь. Фока же дойде съ нова войска, и распѣди Симеона: кой то абіе посла моленіе Срацынскому царю, да дойде онъ убо по море то, а Болгаре те по сухо, за да бы могли да оплѣнать Цариградь.

И така Срацынскій царь со Симеоновы те посланницы на едно посла неколку Срацыны, за да утвърдять слово, въ кое време да подигнать войска. И като идеха уловиха ги Грецы ше въ Каламбрия, и послаха ги въ Цариградь. Въ това време царуваше Романъ въ Цариградь: кой то срацыны те убо обдаривъ отпусти, а Болгаре те удержа. И това като чу Симеонъ, разгнѣвасе много, и востана на Грецы те, и нави имъ, и оплѣни Греческа та земля конечно.

Романъ же собра пакъ войска многу и прати я върху Болгарія съ одного воевода Протоартира: кое то като чу Симеонъ ополчисе и онъ противу Грецы те, и нави имъ, и облада сичка та Македонія, Тракія, и отиде четвѣртый пѣть до Цариградь, и тамо выгна Романа, и примирихасе со съ него, и върнасе въ Болгарія со слава голема и корысть многу.

По томъ Симеонъ отиде на Хорвате те, и тамо въ некои тѣсны мѣста Хорвате те му разбиха войска та до край: а него самого найде болѣзнь люпа и умре.

П Е Т Р Ъ.

По Симеона Лабаса настана Петръ сынъ неговъ. Онъ не беше благополучень во бранехъ и